

ВХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

В СПРАВИ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМИН-
СТРАЦІ

■

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Бенефіс В. Блавацького
„День і Ніч“.

1.

11.

VI. Промислово-технічні шко-
ли курсів. Середні промислові школи
підготавлиють техніків різних фахів.
Наука триває 3—4 роки навчання корот-
ше, а приймають до них по скінченні IV,
кд. середньої або VII кд. всенар. школи
і по закінченні іспиту з польського, раху-
нк. і рисунків. Такі школи має Бєльсько
(*Państw. Szkoła przemysłowa, wydział elek-
tryczniczy i mechaniczny w Białej-Sokoł*),
Борислав (*Szkoła górniczo-wiertnicza*), ш-
додоговає нафтових техніків в 2 роках
по ук. IV, гімназ. або VII, нар. і річні
практичні та вечірні по II, гім. або VI,
нар. і практичні. Прийма і гутнич. школа
з відділом гірничим, гутничим, механічно-
електротехнічним і мікронним і в Дом-
брові Причипі (*Państwowa Szkoła, гім.
Legionów 3*) з 4-рітньою наукою, сальпа-
на (*Państwowa Szkoła Saliarska w Wle-
cince*) у Венічці нахвову факхових для
копальни солі, заліза, вугілля та ін., на-
ука а шій товнїтї. В Гоздзєнєдзї на Пог-

Гальо! Гальо! Рестаурація і Наварня

„ЗАЦ ШЕ“

На площі Східних Торгів відкрита з днем 1. травня ц. р. під аваною управою В. С. ношного. — Ведена буде як торік. — Добірна кухня на свіжій маслі. — Обильний буфет. Першорядні напитки. — Фамілійний дансінг. — Правдива оркестра дансінгова.

Різночасно відкривається

Рестаурацію в городі Косцюшка.

морю є школа для механіків (Радів, школа будови моторів та Орудійна в Ротонді). Наука триває в ній 4 роки по 6-літній практиці. Абсолютні школи стають „техніко-механіка“. У Львові і Кракові є державні школи промислові, а виділими електротехнічними, дороговими, будівельними, механіко-технічними, хімічними і т. п. Наука є 4-літня. В Кракові є ще при промисловій школі (вул. Мішквича 7) річний курс пивоварський. В Ковалю на Волині є держ. школа мірничої і дорожна, що підготує на дорогові відділі техніку усіх доріг. В Катоні на Широкі є держ. школа будівництва, хімії та гутинства, а в Корол. Гуті школа будови машин і 2-літня гірничо-ва. В Лодзі є держ. школа текстильна (Радів, школа відділення, Лодзі, в. Радівська). У Варшаві (вул. Коженіха 28) держ. школа будівництва 3-літня для підготовки будівельних техніків, дорогових, залізних, водних, водопроводних улаждень і каналізаційних. Подібна школа є у Вальні (вул. Понарська 63).

Абсолютні 6 клас середніх можуть іти до технічних шкіл вищого типу з наурою 3 і пів літньою, по аложенні вступного іспиту з поля, рах., фізики і відручного рисунку. По V. кл. середньої або VII народної школи можна дістатися також до тих шкіл по році приготування школи у Варшаві і електротехніки ім. Вавельберга.

В Тчеві є морська школа, яка вчить на корабельних механіків. По IV. кл. народної школи приймають до 3-літніх ремісничих шкіл в Галинах (ткацка), у Грималові і Каміні Струм. (ковальська і столярська), в Ярославі (будівельних ремісниця), Яворові і Станіславові (промисл деревний), Коломиї (швейська і деревна школа), у Львові (кошкарська, вул. Софії), а також усіх ремісниця (Снопківська 14, Гермополі (машинове шпосарство), в Жирардові (рем.-ткацка) дволітня. Курси радіотехнічні у Львові при промисловій школі (Снопківська 14) для абсолютних 6 кл. сер. школи, наука триває пів року в попод. годинах, тому можуть з неї користуватися студенти. Промислові середні жіночі школи, що приймають по 7 кл. нар., або 3 сер. і тривають 3 роки є у Львові (Зелена 2) з відділом бравства, білизни, а крім того вчать у ній гузикарства, модярства, виробу швей; для ук. IV. кл. нар. є такі школи у Рясемі, Познані, Лодзі, Луцьку. Учителю до фахових шкіл підготує ремісничу семінарію у Варшаві

(вул. Нововейська 37). Наука триває три роки по ук. VI. гімн. або промисловій школі. Вчать там загальнообразованих предметів і різних ремісниця, потрібних учителям фахових шкіл.

То були би важкі фахові школи і курси, вибрані з поміж тисячок. Подано тут такі, що лежать на нашій території і поза нею, тому, що тепер німі люди, особливо урядові, розсіні по цілій Польщі, а також тому, що поза межами українських земель у Польщі є школи таких родів, яких у нас нема, подано якіні і такі, про які надіється можна, що вони там вище під фаховим оглядом поставлені, прим. в Познані, Лодзі, Жирардові.

Якщо хто мав би відомості ще про які інші школи, чи то вище від вичислених поставлені, чи незнамого мені типу, заводить мої замітки доповнити.

У Львові, 28. квітня 1927.

Д. Коренець.

За океаном.

Жертвенність американських українців.

Американська українська преса всіх напрямків переловлена покликаним в справі грошевих збірок на ріжні старокрасів цілі, головном на будову Народних Домів, читальних або кооперативних домів, дома на приміщення „Рідної Школи“, церков, захоронок і т. п. З метою допомогти своїм односельчанам потворилися в Америці численні місцеві чи повітові збіркові комітети, з яких деякі виказали подягу і рухливість, зібравши між своїми ближніми й далішніми країнами справді поважні грошеві суми на культурно освітні потреби свого рідного села чи повіту. Так прим. тисяменичани, збаражчани, зборіші й інші попрацювали так інтензивно, що зібрали на будову Народних Домів у своїх містах по кілька тисяч доларів! Що значить у наших відносинах така поміч, не треба й казати. Навіть деякі села дістали від своїх односельчан з Америки справді мільйонні жертви на свої культурні потреби. Так комітет односельчан з села Залука біля Галича оголошує в амер. „Свободі“ звіт про свій досвід діяльності, з якого виходить, що цей комітет зібрав досі на будову Народного Дому в своєму селі 95365 доларів. З того відіслано до Залуки вже 800 доларів, а решта є ще в руках комітету. З численних відозв і відгуків у пресі у справі збірок на будову Народного Дому в Санці виходить, що в останній час зачалася

між американськими лемками широка допомогова акція в справі будови Народного Дому в цьому важливому осередку Лемківщини. Вже з тих кількох прикладів бачимо, яку велику поміч приносять старому краєві українська еміграція в Америці і скільки наших товариств та установ завдячує їй можливість улаштуватися у власній хаті. Справді — шире признание належить нашим заокеанським братам за таке гарне розуміння старокрасних потреб!

З січової Організації.

Як виходить з американських українських газет, невдоволення з січової централі в Шікаго, що, як відомо, стоїть на гетьманській платформі, зростає чимраз більше в кругах старших і молодших січовиків у різних містах Злучених Штатів. Вже перед більше як двома роками, коли ця централія станула на виразно гетьманській платформі і записувала Січ на вірність гетьманові Скоропадському, частина Січей відірвалася від центру, бо не погоджувалася з новою орієнтацією шікагівської січової централі. Ці „самостійні“ Січі зростають чимраз більше, бо все якось Січ відпадала від гетьманського центру. Тепер ведеться акція в справі об'єднання цих незалежних Січей в один центр, що керував би їх діяльністю і давав загальні напрями їх роботи. Б-ій справі відбулося в останньому часі кілька ширших нарад, а навіть прилюдних зборів по різних містах, на яких промовляли між ін. ред. О. Ревюк, д-р Л. Мишуга, інж. В. Кедровський та інші. З метою об'єднання незалежних Січей вибрано й окремий комітет.

Нова українська оселя.

В Америці існує вже давно оселя України. А для 3. квітня ц. р. відкрито не далеко Нью Йорку нову оселю, що називається Нова Україна. Почин до отворення цієї оселі дав український промисловець Василь Загаєвич, власник фірми „Глоуб Сервіс Компені“ і д-р С. Дежидчук. Отворення оселі Нова Україна відбулося дуже урочисто при співучасті численних українців з доокочинних міст. Співали хори Кошиця і Гайворонського.

Микита Шаповал в Америці.

З „Народної Волі“ довідуємося, що до Америки приїзав на три місяці відомий с.-р.-ський діяч Микита Шаповал, запрошений організацією „Оборона України“. Шаповал дасть низку відчитів по українських громадах і при цій нагоді по-

знайомиться з американськими школами та освітніми установами. Останніми часами Шаповал розвивав свою діяльність у Фраїші.

Потреба власних торгових домів.

Засновування і поширювання наших операцій, у що вкладає нашу свою енергію і працю Революційний Союз Української Кооператива, є великий поступок вперед у розвитку нашого народного господарства. Але праця над розвитком цієї великої народної господарства не спочине на самій роботі Союзу. Успіх її залежить у далеко більшій мірі від ширшої верстви українського народу. Обов'язком нашого громадянства є ставати в ряди кооперативів, вкладаючи в неї свої ошадності та підтримувати її статутівні цілі.

Як наша суспільність заловить цей свій обов'язок, перестанемо нарікати на недостачу оборотних капіталів, покуди-тварів та застій у наших зарплатках та об'єктах.

В теперішніх обставинах відчуватися велику недостачу коштів до ведення торговель та зарплатки чи фактично. І навіть є рада, лиш потреба охоти і дешевої працевчливості. Читачам по часописах, що Повітові Союзи Кооператива базують на торговельних цілях торгівлі домів і то з значних розмірах як Ротатин (договорення каменів в ринку) і в інших містах краю. Річ це дуже важка і доконала. Таки торгові домів повинні бути в кожному місті, не лиш повітові. Якщо потрібні таких торговельних домів дається дуже вичувати, а наявність їх показується великим чинником для розвитку січової кооператива, то щож казати про Львів, що є торговельним центром західних українських земель. Тут повинна стати велика шонайменше чотирьохфронтна кималішова будівля в місці, де господарство життя нашого народу найбільше концентрується.

В таким торговельному домі би бути осередок усіх торговельних установ і підприємств, які вже мають і які поставити. Там мали би бути приміщення календарів, центральних торговельних установ, ринка та промислу. Варстати центральні кооператива, об'єднання у Львові і в інших містах могли би там так само свої приміщення. Там можна поставити і промислову школу і ремісничу школу і кооперативну реставрацію та кухню. Торговельний Дом повинен бути великим спілкою зі шонайменше десятилітнім акціями і закопоти найширший круг нашого громадянства як на наших землях, так і за океаном. Така сила буде втрачати інтересом для акціонерів, а реторично була б для народу великим побутком. Цю мою думку даю як заступку всім тим, для кого думою нашого народу дорога, а який розвиток нашого господарства лежить найбільше на серці.

Дмитро Кучма.

Відгуки дия.

Де музики дрібно грають...

Коханий Галактіончику! Давнемом вже збиралася пісноту Тобі писульку про наш славний город, та якось не складалося. А тимчасом жовта завітність крапала моє серце! Бо і справді — чому це так? Якнебудь Городенка достояня Твого пера, а наш славний город — який під землею проваляється. Це очевидна крик! Бо ми ж забули, а столиця того краю, де живуть бойки,

де музики дрібно грають, скажуть во легеньки.

Грали музики дрібно у великій опері „Над Дніпром...“ Олесь написав пьєсу, а наші композити давали створити оперу! Взявся Саско Людвиг... Не втнеш Паничу тиста! Взявся Василь Баранович... та це тому край! Аж влізав наш Форостина, ну — і прощу сидати, опера готова!

Трохи клопоту було з виставою, але адала великого діла чи не варто поклопотатися і поскаржитися! Кінець-кінець усе ємоє уложилось. І кошт невеликий і ефект знаменитий.

Ми, галичани, кміткою все без зайвих видатків. Не те інші наддніпряни. Ім давали гро, аби було по стаю! Але ж, павове, таж цей наш стиль просто жере гроші, V нас головне, щоб видатки виявлялися!

Ось на режисера опери запросили наддніпрянців. Кажуть, фаховий чоловік, в „Модерні Театрі“ Курбаса побував пару років і на еміграції увесь час з театром товчеться. Ну, це ще було нічого, можна вибачити! Та щож порадили, жели йому, щоб усе було по стилі!

От хочби колись да селазим ої дити-

ни. Давай йому конче з лозини плетений кошкі! Але-ж не коштуватиме кілька золотих. Шкода! Ось у пана Пристає є новісний жолубець а біленьких дощочок (злагодили кормити свинку, але, бігме, ще не вживаний). Завісити це коритце на шнурках і коліска готова!

Або „Під Дніпром“. Звісно, дід — так з довгою сивою бороудою, дешикує професор „Драматичної Школи“ І. А. Крушельницький. Наддніпрянець ануж спорити. У нього Дід-Дніпро мусить мати тільки довгі козацькі вуся. Борода ніяк не полагється. Ну, скажіть, будь ласка, сами, який-же це дід, коли без борода? Візьмім тепер ворожку. Автор вєси пише: „Молода, дуже гарна дівчина, волосся чорне, очі як вуголь“. Це неможливе — каже професор „Драматичної Школи“ І. А. Крушельницький. Хто і де видав таку ворожку? Давайте я ухарактеризую. І побачила публіка замість Олесевої красуні — старе, горбате бабине з космиками рудого волосиння, який з хвоста Мошквою кобили!

Та все це — маринчик. Опера пройшла з колюсальним успіхом! Тільки вечеря для учасників спричинила дефіцит у касі. Що правда, була на опері шільні музикальні Стрий. Усі ученики пана професора з двох тижнів і всі семінаристи, (бо „ви-же у нас учить“), усі професори трьох середніх шкіл („треба це зробити для товаришів“, всі вороги примадонни („добачте, як вона скомпромітується“), всі її приятелі („йі було би прикро, якби ми не прийшли“) і т. д. Атаже кожна і кожний, що брали участь у виставі опери, має своїх ворогів і своїх приятелів. І це все зложилось на знаменитий успіх опери. Вси були захоплені, тільки фаховий рецензент Фід-

Колесса, що аж зі Львова приїзав на „велику оперу“, коротко написав у „Ділі“: „Про музичну вартість опери не беруся судити, бо не маю... партитури під рукою“. „Kritika, ale dobitna“ — сказав би зазвичай сусід.

Під знаком опери проф. Форостина увійшов цього року наш Стрий в добу мистецького, музичного, театального, концертного і т. д. розцвіт. Та хіба цей розцвіт алаз з неба? Ні, це тільки солодкі овочі довголітньої, умілої праці людини (називі її коротко буквою „К“), що „не для людей і не для слави“, але зі свого внутрішнього покликаних, з порину шлахотної душі неструджено крала основи під артистичний розвиток нашої підкарпатської столиці.

„Не святі горшки ліплять“, сказав він собі ще колись, як зменшила старуха розпадалася і з „K. u. d. Fahnrich“ а через одну ніч виріс на отамана української армії та окружного команданта в Стрию. Ох, то був отаман, аж іскри синіли! Означе „fortuna kolom sig tocu“, а посеред всіх цих гірких змін долі кіт тим і держиться, що з всякої височини уміє скочити на всі чотири лапки... Вернувшись в банську славу з воєнних походів домія, наш отаман не зміг так на швидко руку достукатися до холодного серця львівської кураторії (згодом і в тім ледянім серці таки зажерів тепленький вогник для пана К.). Отже не адалось йому негайно вернути на катедру малої і великої азбуки, яка до війни витирала широкі глави його штампів.

Тоді п. К. почу в собі покликання до молодечества. Шкода, що директори „Маслосоюзу“ не зуміли оцінити талановитості цієї винкової одиниці, а то „Маслосоюз“ був би вже поміч дійшов хоч до

такого степеня утратавання, де могли дійшли стрийські школи УПТ, галузі з його-ж благословенства.

Та директори „Маслосоюзу“ не поклалися на талант — і тоді п. К. перекинувся на інше поле артистично-музичної діяльності: став директором стрийської філії Музичного Інституту ім. Лисенка. Звісно, доми короля, дівчата сповні і з того маємо масло. А чобам грають на сопілці (тепер уже навіть на гармоні) і тому бридзав має свій патентований З того жєно, що вміє маси і бридзав, мається до музики так самісно, як уніка до бридзав та масла. Однак не вдалось стати директором „Маслосоюзу“ — може все таки стати директором вищої музичної школи, ну — і кооперативно-забавкової кінгари. Універсальні палеро-забавково-кінгари, дуже рідкі таланти, хоча і трапляються дуже рідко, то зате можуть тим крапці блистати своїм власний умі. В нашій провінції тільки сам п. К. унікає себе універсальним талантом, але зраджує ще з дитинства універсальні таланти.

Ось до музичної школи Інституту ім. М. Лисенка співзвучно сестричку малює зображення. Щоб не робити конкуренції своїй сестрі, училася вона десь у Львові чи Києві фортепіанової, але скринкою гри. Там не повела свої доні мамусі, щоб не було між сестрами зазвисті. І доі було по добре. Але п. К. каже і тій дитині учись фортепіанової гри! Може адалось йому створити з неї універсальний талант, може посіє зазвист між сестрами, але з кожною рази не розбудить зазвист учениць шкільної супроти учениць молодшої. Це як

пропаляло!

Якжеж плекати універсальні таланти — то чому тільки одного колу? Сестри

щоби добути з нього знання, користуватись ним, а не як нім? В одній випадку застосовуваний лікарем обмундирований (на доручення судного судді) Аї-став нервово надути. Судного суддю заставили на рік вилупити і весь процес прикаркав перестати нічого.

— **Два акторів в танцю.** Ще не всі вичитали допитливого харизматичного, а вже сміятися французьких професорів танцю повідомляє про три нові сезони, які введуть у рух всіх, що йдуть за модою. 25-го мая на світовій конференції танцю відбуваються хрестини трьох нових танців: „лю-блос“, „лю-блос-боттем“ і „гид-жиджис“. Перший є реформою „блос“, танцюючи держати праву руку на серці і вводити тло в трактині, гармонічне. Другий „новий блос-боттем“ різниться тим від старого „блос-боттем“, а який ще до нас не дійшов, що рухи задньою частиною тіла мають бути більше естетичні. „Гид-жиджис“ є родом хованого фокстрота і прийшов до нас, разом із своєю назвою, відносно негірше.

— **З пісничного бігуна.** Підбігуновий дослідник Ульмис, який влітаючи на літак, не давав про себе знати майже два тижні, вернувшись з країни кринг здоровий і з цікавими спостереженнями. Коли 15-го з. м. літак злісався йому під 160 степ. зех. шир. і 75 степ. висоти, він почав гти літаки в товаришів подорожі Ельсонном. Радіо теж не функціонувало наслідком куртроніи. Вони зробили собі легкі санки і танули на них необхідні припаси. З початку кожний окремі, пізніше потоплені спільно один. Уночі спали в синюх ліпках. Часто мусили оминати місця залиті водою. Переходили через одну рухому кригу. Влітку увів у воду по пояс і ледяні виртнувалися. Три дні посувалися вони через рухливий лід раків. Якби були мали бензини ще на годину їзди, то були би оминили куртронію в Поїнт Барров. Дійшовши до Бвей Поїнт, вислали листа про свій побут ескимосам на санках. Місце, до якого вони доїхали найдавніше на північ, лежить на 500 миль на пів. захід від Поїнт Барров. Отже Ульмис доїхав цього року до бігуна на 300 миль глибше як мильного. Він привіз із собою цінний матеріал як знавць підбігунової території.

— **Ріжні рекорди.** У Колюнь (Кельн) продали на ліхтарі малу дерев'яну групу Мадонни із збірками гр. Адельмана за 37,000 м. — Ціни дили продали в Лондон останню частину бібліотеки старих англійських друку „Вісність Корт“ за гарну суму 645,254 фунт. шт. — У Граву зробили цікаву спробу: після скічного турсу італійської мови через радіо повідомили танки-же шляхом усіх невідомих учених, щоби зголосились добровільно до іспиту; і кілька вибраних осіб знову через радіо здавали іспит так, щоби всі чули. — У Лондоні вдалось лікарем вилікувати сліпого 77-літнього старця, який не бачив 12 літ.

— **Кезириє проміня.** Цими днями перевели в Лондоні нові спроби з незримими промінями виявленням англійським ученим І. Л. Берд. Це проміня дає змогу бачити далекі предмети через мряку. Не дивно, що його вживають англієць, чкому доводилось жити стільки літ у мряці, причому численні катастрофи. Винахід можна буде припорочити на морі та в повітрі.

— **Накінце в'дбулися загальні збори** Поїттової Т-ва Кредитового в Терополі. Три рази розбили, не допустили до їх переведення тамощі радикали. Шойно за четвертим разом заповіджені і скликали на 26. квітня ц. р. збори відбулися. їх розбиті тим разом, не вдалося, не вихаючи на підготовку радикалів. У зборах з 28. квітня, якими проводила проф. Боднар, взяло участь 120 членів на всіх 752. На порядку дня було затвердження управи на пропозицію надарної радки. Членами управи вибрано: о. Володимир Громицького, д-ра Степана Барана й емер. проф. Якова Миколайчука — всіх з Терополі, а заступниками: Семена Семіковського, господаря з Гай Велічків і Пилипа Мазепу, господаря з Глубича Великого. Ціри доповнюючі вибори двох членів надарної ради вибрано д-ра Остала Постригача і членів складу Народної Торговлі Микола Турна — всіх на три роки. Протокол списав нотар Прішля. На листу членів членів управи і їх заступників та членів надарної ради впадо 69 голосів, тобто 76 відс. усіх голосів.

— **Світлова всячина.** Міністром внутрішніх справ Фінляндії призначений денікар Пуру. — У Норвегії вдалось спробу добувати із вулгана Спінбергу штучну нафту. — У Ленінграді на орках тайної поліції розстріляли п'ять золотистих бандитів, які мали на своїй совісті 13 грабіжів і 2 постріли. У Чті суд засудив на смерть трьох молодців, які на дорозі аналізували дівчину. — Амстердамська біржа діамантів успокоїла всіх, що димантів не подорожувати ні трохі наслідком несподіваних капітальських виль. — За оригінальну партитуру „Золото Рейну“ Вагнера зазначено в Нью-Йорку 15,400 дол. — У Відні відкрили пам'ятник Роберта Лібе-на, що був предтечею різних радіоних ліхтарів. — Відомий інженер Вайсглас винайшов нову систему транспозиції картин через радіо. — У Будапешті арештували продавця міжнародних фальшивих чеків.

— **Франкова комедія „Рябина“.** Бібліотека Наукового Товариства імені Шевченка у Львові (Чарнецького 24) продає книжні громадян, хто мав би копію

Франкової комедії „Рябина“, надіслати її до бібліотеки або вилупити її бібліотеці на короткий час. Вускомо разі бібліотека продає надіслати їй усіх відомості про оригінал чи відписи згаданої комедії.

— **З театру.** Сьогодні остання в цьому сезоні вистава „Незалежного Любо-вого Театру“, бенефис В. Блаватського, „День і Ніч“ трагедія Ш. Анського (переклад В. Блаватського). Початок 7:30, квитки вистави 9:15.

— **„Т-во охорони вояцьких могил“.** Пригадується, що Установи Збори „Т-ва охорони вояцьких могил“ у Львові відбу-дуться в понеділок 2. м. м. в салі „Української Весіли“. Початок в 6 год. вечером. Українське громадянство за пошущється до численної участі.

Нові книжки й видання.

КНИЖКИ:

Олександр Сенько: **БЕРЕСТЕЙСЬКИЙ МИР** (Уривки зі спогадів). Париж. ст. 14. о. Леоніа Купацький: **НА ВІЧНИЙ ШЛЯХ**. Похорони проповіді. Львів 1926. Накладом автора. ст. 110.

Віктор Доманський: **ПРОБЛЕМА ОРГАНІЗАЦІЇ СТАЛОГО ГОСПОДАРСТВА В СТЕПУ**. Подбрани 1927. ст. 48.

І. Огієнко: **ОПОВІДАННЯ ЧЕНЦІХ ХОРОБРОГО ПРО ПИСЬМЕНА СЛОВ'ЯНСЬКІ**. Варшава 1927. ст. 28.

ЖУРНАЛИ:

ЛІТЕРАТУРНО-НАУКОВИЙ ВІСНИК. Май. кн. 5. Зміст: О. Пеленський: Мико. В. Кучабський: Показаний грішник. Ю. Будак: Яблуко. Ю. Шкрумеляк: М. Мартин-Мельник: *Notturno*. В. Приходько: Мої спомини. А. Крезуб: Повстання от. Зеленого. Д. Донцов: Шевченкові роковини. В. Біднов: Олександр Лазаревський. Райнер М. Рильке: Осінній день. П. Богачський: Нове про Т. Шевченка. Гелдерлін: В. Писні Німців. Д-р П. Рорбах: Становище на Далекий Схід. Д-р Б. Луцкевич: Гр. М. Тішкевич. Отто Ю. Бірбаум: Унесення.

НАЦІОНАЛЬНА ДУМКА, квітень, ч. IV. Зміст: Д-р О. Грішай: Стефанікова людина. В. Мартинеш: Микола Бердєєв і його філософія перемістності. Ю. Васильєв: Рефлексії. В. П. Євтимович: Моральні підстави до створення української мілітарної сили. А. Воліньський: „Национализм, Фашизм, марксизм і демократія“.

СВІТ ДІТИНИ, квітень, ч. 4. На зміст числа складається 24 віршів і оповідань.

НАШ ПРИЯТЕЛЬ, видає Марійське Т-во молоді ч. 3. травень.

НАША ЗЕМЛЯ, шт. і сусп. політ. журнал ч. 3. Ужгород квітень.

ВІСТІ З ЛУГУ, письмово присвячене луговим і сіточним справам, просвіті і науці. 25. квітня, ч. 4.

День 8. травня

євтом української Захоронки.

Рано перед усіма львівськими церквами й українськими установами відбувається за дозволом поліції грошева збірка на цілі Товариства.

В полудне в 12. годині в салі „Бесіди“ (Народний Дім) 3 і 4 д. представники Захоронки і усіх Товариств, які займаються виконанням і опікою над дитворою в дошкільному віці, як також члени центрального товариства. На порядку дня біду відкрити, прийняти, реферат і дискусія в справі сфедерування і піднесення всіх Захоронки в краю Головному Товариству у у Львові для одночасної і планової акції. Пополудні в годині 4-й відбувається в салі Товариства ім. Лисенка диточий концерт, в якому возьмуть участь усі львівські Захоронки зі своєю дитворою. В програмі входять: декламування, збірні спів, руханкові вправи і забави дітей.

З огляду на ювілейний рік Захоронки, її згу і значення, Сантим обов'язком кожного українця і кожного українця є в дні 8. травня зложити жертву на цілі Товариства, взяти участь у нарадах Зізду і прийти на диточий концерт, щоби побачити, як зохуються наші найменші у своїй хаті, між своїми людьми. Пам'ятаймо, що з тих самих виростуть колись наші наслідники в боротьбі за краще майбутнє.

ОПОВІСТКИ.

Товаришів перемиської української гімназії з 1907 р. і 20-літній **пенсатуральний зід** відбувається в Терополі 7. червня 1927. Зголошуйтеся до тов. Антона Прокопа, канд. ада. Перемишль, канцелярія ада. д-ра Черномона-вича. — С. Карпак, А. Прокопа. 1674 7-7

ДРІБНІ ОГолошення.

ІДЕАЛЬНА НАСТА до зубів **КРЕМ** **ПЕРЛОВИ** Ігнатійч. Львів. 956123-7

4 **ЗОЛ.** коштів цукорничка з хліського сиріба у Мандія, Коцеряка ч. 14. 1.734 4-2

ГОДИНИК Ваш буде найкраще на-правленою у Івана Семетрайча — Львів, площа Марійська 5. 1613а 7-10

ЛьОКОМОВІЛІ паромі, трансмісії, млин-ськи і камінні машини, машини до оброблювання дерева і металів, доставляє: І. Шуман у Львів, Городецька 2 Б. (біля малого театру) телефон 41—47. 1884 7-10

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст негуд легінів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.
1878 Пересилання Рентгеном. 20-25
Телефон 834.

Д-р М. ФАБРИНГ у внутрішніх негудах

орд. від 8-10 і від 2-5
Пересилання Рентгеном
Лічення діатермією — ЛЬВІВ
пл. Смоляки ч. 5. (Кіно Марусівська)
Тел. 41—59 2060 1-2

Сітки, дратви, кільчастий дріт, **пан-ціогі, лопати, джагани, мо-тички, тачки, знаряддя слюсарське, ковальське, столярське, верги, будельне окуття, керничні помпи, преси до дахівок, паси, гурти, ливни, сцілілки, коловороти, вінди, як також всілякі машини і 1720 8-10**

по найнижчих цінах поручає

Й. ШУМАН

склад залізних і технічних товарів, експедиція товарів на провінції

Львів, Городецька 2Б. Тел. 41-47

Спеціальні

опаски проти обниження жолудка. Підпаски на час тяжі. Пояси по полозі. Опаски для отилих жінок. Пояси по перебутті операції. Бандажі заосмотрові найбільш і застарілі пропуклини. Бандажі на літаючи нирку. Гумові панчохи проти жилки і пухнення нів. Бандажі проти випадання і осування матиці. Прямодержки проти горблення. Гумові мочки для слабих на міхур мужчин і жінок. Протези штучних нів і рук і т. п. поручає: **Бандажист Полячек в Сямборі 24.** Шинки даром. 1940 6-10

ЗУБИ НА СПЛАТИ

зод. 2043 3-9 зод. 20 задаток — **Рата** **10** виконус **Ралпапорт** **дентист** **пл. Марійська 7.** (де клас. De la Paix) після найновіших системів. Роботу викінчується до 3 днів.

Будильник „YORK“

прецизійний з 3 літньою гарант. зод. 1280
ГУТТЕРМАН СІКСТУСЬКА 14. 2059

Повітова Каса хорих в Коломні.

Ч. 622/27.

Конкурс.

Управа Повітової Каси хорих в Коломні на підставі вирішення з дня 26. березня 1927 р. розписує отрим конкурс на

директора Каси.

Плата після 7. степенів і 20% репрезентативного додатку. Письменні offerti слідє вносити до Управи Каси хорих в Коломні до 31. травня ц. р.

До offerti треба доложити: 1) метрику уродження, 2) власноручно написаний життєсний кандидат, 3) послідне свідоцтво шкільне і по можливості всі свідоцтва з до-теперішньої діяльності в персоні або в промислї відносї, 4) посвідка військової влади дотично військової служби, 5) свідоцтво моральності і польського горо-жанства, 6) свідоцтво здоров'я відане державним лікарем, або лікарем Каси хорих, 7) оцінка дотеперішньої Управи про урядування кандидата.

Коломня, дня 26. квітня 1927.

2063 1—3

УПРАВА КАСИ.

Купеліве Заведення

в Карпатах над Лисницею серед найбагатшої в лісі околишні Горганів. — Курорт гір-чї з мінеральною водою, купелі сонячні і купелі в Лисниці, вода лікеральна до пиття, реставрація в місці на лікарське поручення, харч яринний і жентий. — Лікування по-казіахм лікарів: ревматизме запалення сугавин і м'язів, іскіа, позазалогом стави і кр-нох негуд, туберкульозе залозів і костей, кривуха, малокровія, катары шлунка і ж-нох, та камінні мочевих доріг і негуд вишні матерї.

— **Купелівий сезон від 15. травня (мая 1927 р.)** — Ціни в першій і третій сезони нижчі. Статія заділ. Брошні на літї Стрий-Станіслав-Замовлення на адресу: **Купеліве заведення Підлюте, пошта Перегіньсько**

ВЛАСНА РОБІТНА

Заручинні перстені з 14 кар. зод. від 19—
Сингеті 12—
Перстені 14. кар. з рубіном 1950
Обручки весільні з 14 кар. золотом 8—
поруцає 2059 2—2

С. А. Роліш, Львів, Сингетська 10.

НА ЧАСІ

Накладом Видавництва „Громада“ появи-лася дуже потрібна тепер книжка під на-з. „Пояснення до виборчої ординації для громад“

з вичерпуючими інформаціями про чверту курію. 2045 2—2

Кожний громадянин повинен купити цю книжку в Видавництві „Громада“ Львів Ринок 10/11. Ціна з поч. пересилкою 70 сот

Подяка.

Дня 13. квітня ц. р. по короткій, тяжкій недугі упокоїлася моя найдорожша по-друга Євгенія з Мокрицьких Посміткова. Похорони відбулися 15. ц. м. На сім місці почувався до обо обов'язку зложити шир-ну подяку Всім і Високопр. о. святишким і парохам м. Тернополі В. Громицькому, о. катехитам Сембайові і Пасичу, о. Ко-ленківському і Навроцькі за участь в по-хороні, о. Сембайові за зворушувачу про-мову в церкві, Високопр. директором Боднарові, Учительському Зборові і Всім Громадянству дякую щиро за участь сумному обряді та за вислову співчуття. Одночасно виявляю свою подяку на п. Орховській і Ст. Врублевській за їх тру-ди як підчас недуги Покійної так і підчас похоронів. — Тернопіль в квітні 1927. — *Ілля Посмітх, уч. прив. дів. гімн.* 2061

Подяка.

Подобалося Всевишньому поклікати до Себе нашого найдорожшого мужа, тата дідуся і прадідуся о. Володимира Пасси-новича, сеньора-декана і пароха Кобак-сінського повіту. В тім тяжкій слутку по-чувався до обов'язку зложити отсю дорогою щирою подяку всім, що з час домігої негуді найдорожшого Покійного те-лі йому розраду і потіху як тілесну так і душевну, а передовсім Всім. панству Григорчукам з Рибна, котрі Покійного ду-же часто відвідували, як і тим всім, які своїми злеходами і участю в похороні звеличали Його пам'ять. Щиро дякую Високопреподобним отцям, а то: о. де-канові зі Старих Кут д-рові Скобельському о. сов. Герасимовичеві парохів зі Старо-го Косова, о. сов. Стефановичеві, парохів з Кут, о. сов. Гелітовичеві парохів з Косова, о. сов. Воліньському парохів з Соколяки, Всім отцям, а то: о. Григор-чуком парохів з Рибна, о. Дрогомире-ському парохів з Яворова, о. Гнатковско-му експозитові зі Смедного, о. Микито-коти катехиті зі Старих Кут і о. Меліху місцевому співслужбові з теперішнього завідателів за ласкаву участь в похоро-нах, за відправлення Служб Божих, пла-хид. похоронного обряду і за відпро-вадження тлінних останків до гробу — на надто Вирел. о. сов. Стефановичеві за зворушуваче до слів прашальне слово до-ма, при перенесенні тлінних останків до церкви, Вирел. о. сов. Герасимовичеві за щиродушеву прашальну промову в цер-кві, Вирел. о. деканові д-рові Скобель-ському за щиродушеву прашальну про-мову над гробом, Всім пану директору місцевої школи Вікторові Цюпорові і Всім п. комісарів громади Андрукові за теплі і сердечні промови над гробом Покійно-го, — далше Всім, о. Григорчукам за у-ділення Покійному Найсвятішк. Тайі і Всесенному о. Меліху за уділення По-кійному Святих Тайі Свояномовле-ня, далше Всім пані директорів Цю-поровій і Всім пані Наді Сігнєвській міс-цевій учительні за гарні промови і ді-тями катарфалу Покійного, Всім пані Стефановичевій, Григорчуковій, Стрибел-ській, Цюпоровій, Всім місцевому Зборові У-чительському, котрий явився на похороні і шкільною дитворою, далше дякують Виділу Ради Поїттової, Вид. секретарю Альсові і інж. Станіславському за ласкаву у-часть в похоронах, далше місцевий цер-ковний співач, церковний служб, брати і сестрички церковники за участь в по-хоронах, далше всім присутній на похоро-нах місцевій і околицній інтелігенції та че-касно зібраному місцевому і доокочено-му селянству, а якім всім всім нашим близь-ким і знайомим, що в важких хвилинах поспішили нам з поміччю і розрадою та зложили нам вислов співчуття. — Кобин 23. квітня 1927. — *Людмила з Василья Посмітхевича з дітьми, знуками і пра-пучками.* 2044

Ширіть наш часопис!